

РЕШЕНИЕ

№ 563

гр. Варна, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, Х СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Геновева Илиева

при участието на секретаря Славея Н. Янчева
като разгледа докладваното от Геновева Илиева Гражданско дело № 20233100100202 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявени от К. В. обективно кумулативно съединени искове, както следва:

1./ с правно осн. чл. 62, ал. 4 СК срещу Б. В. Д. и Д. С. за установяване, че Б. Д. не е биологичен баща на К. В.;

2./ с правно осн. чл. 69 СК срещу К. К. и Д. С. за установяване, че К. К. е биологичен баща на К. В.;

При уважаване на исковете, моли да бъде допусната промяна в бащиното и фамилното име на ищеца като занапред се именува К. К.ва К.а.

В исковата молба, ищецът К. В. твърди, че е роден на 12.05.2004г. и в акта за раждане като негови родители са записани Д. С. и Б. Д..

Поддържа се, че ответникът Б. Д. не е биологичен баща на ищеца, тъй като той и неговата майка са били във фактическа раздяла към момента на зачеването му, но е записан като такъв в акта за раждане, поради това, че брачната връзка помежду им, е разтрогната с развод с решение, влязло в законна сила на 17.02.2004г. преди раждането ѝ, но до триста дни от прекратяване му, на осн. чл. 61, ал. 2 СК.

Посочва се, че баща на К. В. е К. К., който е живял на съпругески фактически начала с нейната майка по време на зачеването и раждането ѝ. Именно той е полагал преки и непосредствени грижи за нея от раждането ѝ до навършване на пълнолетие.

Изложеното е обусловило и интереса на ищеца от предявяване на исковете, които настоява за да бъдат уважени, като се приеме за установено, че Б. Д. не е баща на К. В., а

такъв е К. К., както и да бъде допусната промяна в имената му и занаяд се именува К. К.ва К.а.

В срока по чл. 131 ГПК, е постъпил писмен отговор от Б. Д., в който се признава, че фактическата раздяла със съпругата му Д. С., е настъпила още през 2002г., след който момент не са поддържали никакви отношение, вкл. и интимни. Едва с получаване на исковата молба е узнал, че е вписан като баща на К. В., която не произхожда от него.

Настоява за уважаване на иска по чл. 62, ал. 4 СК.

В срока по чл. 131 ГПК, са постъпили писмени отговори от К. К. и Д. С..

Ответникът Д. С. твърди, че през месец септември 2002 г., е напуснал семейното жилище, в което е живял със съпруга си Б. Д.. Заживял е а съпружески фактически начала с К. К., който е баща на дъщеря й К. В.. Считано от месец септември 2002г. не е имала никакви отношения със съпруга си, чиито брак е прекратен с решение за развод три месец преди раждането на ищеца и преди изтичане на триста дни от разтрогването му.

Настоява за уважаване на предявените иски.

Ответникът К. К. твърди, че е баща на К. В.. Родена е по време на фактическото съжителство между него и Д. С.. От ранна детска възраст, ищецът е запознат с действителния си произход и дори се е представял с фамилното име на г-н К..

Моли за уважаване на предявените иски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Между страните е безспорно, че с влязло на **17.02.2004г.** в законна сила съдебно решение по гр.д. № 1385/2003г. по описа на Районен съд – Варна, сключеният между Б. Д. и Д. Д. граждански брак, е прекратен с развод, на осн. чл. 99, ал. 1 СК /отм./.

Родителските права по отношение на детето Ц. В. са предоставени за упражняване на неговия баща.

От брака си, съпрузите имат и друга дъщеря Д. В., която към деня на прекратяването му, вече е била пълнолетна.

Безспорно е, че преди влизане в сила на съдебно решение, съпрузите са били във фактическа раздяла още от през 2002г.

Преди изтичане на триста дни от прекратяване на брака, на **12.05.2004г.**, е родено детето К. В., като съгласно презумпцията на чл. 61, ал. 1 СК, за негов баща е записан Б. Д..

По иска по чл. 62, ал. 4 СК

Съгласно посочената разпоредба, детето може да оспори бащинството от навършване на четиринадесетгодишна възраст до една година от навършване на пълнолетие.

В конкретния, случай, искът по чл. 62, ал. 4 СК е предявен от детето до една година от навършване на пълнолетие, поради което искът следва да се счита допустим, предявен в

преклузивния срок.

Ангажираните гласни доказателства, чрез разпита на водените свидетели – Д. В., дъщеря на Б. Д. и Д. С., преценени при съблюдаване на разпоредбата на чл. 172 ГПК, установяват следните релевантни за делото факти: фактическата раздяла между родителите й, е настъпила през пролетта на 2002г. От този момент, нито баща й, нито децата на г-жа С., са имали информация за това къде се намира нейната майка, поради което не са общували с нея под никаква форма. От различни хора са узнали, че тя живее на съпружески фактически начала с друг мъж, а през 2004г., узнали, че тя е родила още едно дете. Преди няколко години установили, че К. Б. В. носи бащиното име на Б. Д..

Преценени в съвкупност, така ангажираните доказателства установяват по безсъмнен начин, че във вероятния период на зачеване – август 2003г., съпрузите Б. Д. и Д. Д. /С./ са били във фактическа раздяла, което изключва половите контакти помежду им, а в следствие и на това възможността детето да бъде заченато от Б. Д.. Този извод на съда се изгражда на база показанията на Д. В., плод на преки и непосредствени впечатления досежно момента на фактическата раздяла между родителите й, които показания подкрепят и изявленията на страните.

Следователно, презумпцията за бащинство, установена в чл. 61, ал. 1 СК, следва да се счита оборена, поради което предявеният от К. В. иск с правно осн. чл. 62, ал. 4 СК срещу Б. В. Д. и Д. С. за установяване, че Б. Д. не е биологичен баща на К. В., следва да бъде уважен.

По иска с правно осн. чл. 69 СК

Искът по чл. 69 СК има за предмет установяването, че майката е заченала от претендиращия баща, който иск може да бъде предявен от детето в тригодишния срок от навършване на пълнолетие и след като бъде оборен по исков ред наличния произход по чл. 71 СК.

В конкретния случай, установителният иск, е предявен в преклузивния тригодишен срок от навършване на пълнолетие, след като установеният произход от бащата е успешно оборен по исков ред, поради което същият е процесуално допустим.

От показанията на А. С.а, снаха на К. К., се установява, че към края на 2002г. Д. С. и нейния свекър, са живели на съпружески фактически начала без да са се разделяли, считано от този момент. От това съжителство през месец май 2004г. е родена К. В..

От събраните по делото гласни доказателства, безпротиворечиво се установява, че К. К. и Д. С., са заживели на съпружески фактически начала най – рано през пролетта на 2002г., за който факт свидетелстват и показанията на Д. В.. Били са заедно, вкл. и към момента на зачеване на детето К. В. без да се разделят и към настоящия момент. Изложеното се подкрепя и от признанието на ответника К. К., че К. В. произхожда от него. Посоченото признание съдържа неизгодни за него факти, което изявление е подкрепя от показанията на всички свидетели и следва да се приеме, че пълнолетната К. В. произхожда от

К. К., а предявеният иск по чл. 69 СК, се явява основателен и следва да бъде уважен.

Отделно от изложеното, не е налице между страните и спор по въпроса с кого от двамата мъже Д. С., е имала интимни контакти и от кого е заченала детето К., поради което установяването на този факт, чрез ДНК експертиза, не е необходимо.

На осн. чл. 16, ал. 2 вр. чл. 13 вр. чл. 14, ал. 1 ЗГР, следва да бъде променено бащиното и фамилното име на молителя, който следва да носи имената К.ва К.а.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по иска на К. Б. В., ЕГН *****, гр. Варна, ж.к. "Владислав Варненчик" № 406, вх. 2, ет. 6, ап. 42 срещу Б. В. Д., ЕГН *****, гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ бл. 40, вх. Б, ет. 1, ап. 6 и Д. С. С., ЕГН *****, гр. Варна, ж.к. "Владислав Варненчик" № 406, вх. 2, ет. 6, ап. 42, че Б. В. Д., ЕГН ***** **НЕ Е БАЩА** на К. Б. В., ЕГН *****, на осн. чл. 62, ал. 4 СК.

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по иска на К. Б. В., ЕГН *****, гр. Варна, ж.к. "Владислав Варненчик" № 406, вх. 2, ет. 6, ап. 42 срещу Д. С. С., ЕГН ***** и К. С. К., ЕГН ***** и двамата с адрес: гр. Варна, ж.к. "Владислав Варненчик" № 406, вх. 2, ет. 6, ап. 42, че К. С. К., ЕГН ***** **Е БАЩА** на К. Б. В., ЕГН *****, на осн. чл. 69 СК.

ДОПУСКА промяна в бащиното и фамилно име на К. Б. В., ЕГН *****, както следва: от Б. на К.ва и от В. на К.а, на осн. чл. 16, ал. 2 вр. чл. 13 вр. чл. 14, ал. 1 ЗГР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването на препис от акта на страните.

След влизане в сила на решението заверен препис от него да се изпрати на длъжностното лице по гражданското състояние при Община Варна за извършване на поправки в съставения акт за раждане – заличаване на Б. В. Д., ЕГН *****, вписан като баща на К. Б. В. и вписване на К. С. К., ЕГН ***** като баща на същата, както и в бащиното и фамилното й имена, както следва: от Б. на К.ва и от В. на К.а.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____